

Cornelis Pater

* 17 juni 1926 † 27 januari 1993

Een markante man, die jarenlang mede het gezicht van de VBBN heeft bepaald is van ons heengegaan. Ridder in de Orde van Oranje Nassau, ruimschoots verdiend, omdat hij op allerlei plaatsen, lokaal, provinciaal en landelijk in land- en tuinbouworganisaties een bestuursfunctie heeft bekleed. Een selfmade-man, die van jongs af aan een grote interesse voor zijn vak aan de dag heeft gelegd. Zich altijd op de hoogte hield van nieuwe ontwikkelingen. Een stuwende kracht in zijn organisaties. Een leermeester met de gave om anderen in zijn kennis te laten delen.

Zijn vak was fruitteeler, maar al zijn vrije tijd en soms ook de tijd die zijn bedrijf van hem eiste, heeft hij gegeven aan het uitdragen van kennis, en het besturen van zijn vakorganisaties in vele hoedanigheden.

Reeds van voor de oorlog imker, overtuigd als hij was, dat bijen en fruitteelt bij elkaar hoorden. Al gauw de bezielende man bij de oprichting en het tot bloei brengen van de subvereniging Bunnik-Houten. Een man met een uitgesproken mening, soms niet direct begrepen, maar altijd strijdvaardig en met het doel voor ogen van

een goed georganiseerde VBBN. Het is niet verwonderlijk dat hij al spoedig deel uitmaakte van het Hoofdbestuur en daarin niet de kaas van zijn brood liet eten. Tien jaar Dagelijks Bestuurslid en ook meerdere jaren vice-voorzitter geweest. Hij zag niet op tegen werk in het uitvoerende vlak. Een aantal jaren was hij tegelijk voorzitter van de commissies Honing, Onderwijs en Handel. Door ziekte van een vaste medewerker besteedde hij enkele jaren één dag per week aan de waarneming van het secretariaatspenningmeesterschap van de VBBN. Waarlijk een spin in het web, met een fabelachtig geheugen en daarvoor met een grote invloed op het reilen en zeilen van de VBBN. Na zijn terugtreden uit het Bestuur als erelid, is er nog dikwijls vanuit Wageningen een

beroep op hem gedaan.

Wij verliezen in hem een historische figuur, die decenia lang zijn beste krachten, in weerwil van zijn handicap, aan de bijenhouderij in Nederland heeft gegeven. Wij zullen hem met eerbied blijven gedenken.

Onze deelneming gaat uit naar de nabestaanden.

Het Bestuur van de VBBN

Otto de Kat verlaat 'Bijen'

Joop Beetsma

Meer dan tien jaar lang heeft Otto de Kat de meest uiteenlopende onderwerpen in het 'Groentje' behandeld. In vrijwel elk nummer stonden er een of meer bijdragen van zijn hand. In 1981 schreef hij zijn eerste artikel over verschillende typen bijenkasten. In 1982 en 1983 verzorgde hij om de beurt met Ko Zoet de rubriek 'Sprokkelwaar'. In 1983 werd Otto vast medewerker van het 'Groentje' en in 1984, toen Johan Wesdorp als hoofdredacteur Chris Maillie opvolgde, werd hij redacteur. Tot 1992 produceerde hij vrijwel elke maand weer een op boeiende wijze geschreven 'Sprokkelwaar'. Zijn manier van schrijven doet soms denken aan die van R.P. Groenveld, de schrijver van 'Het grote bijenboek'. Zijn bijdragen zijn plezierig om te lezen vanwege de verteltrant, die nooit hoogdravend is. Hij weet de lezer te interesseren voor alles wat er gebeurt in zijn tuin, met zijn bijen en in de imkerswereld. Vaak haalt hij hierbij onderwerpen aan uit de oudere bijenliteratuur, waarvan hij een echte liefhebber is. Ook bij het weergeven van resultaten van wetenschappelijk onderzoek, komt de boodschap duidelijk over en blijft Otto met beide benen op de grond staan. Het is een duidelijke zaak dat hij, vooral wat het leven van de bijen betreft, overigens net als iedere andere imker, steeds weer voor verrassingen staat en daar geneert hij zich niet voor. In 1991 schreef Otto met veel zorg de rubriek 'Voor de beginner'. In 1992 was hij redacteur van het nieuwe maandblad

Links Otto de Kat, rechts Ko Zoet

